

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 1 Пр 016064 17 Пжпж
Бања Лука, 12.6.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у прекршајном предмету против окривљених Ј.М. и М.М., због прекршаја из члана 12. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о жалби Министарства унутрашњих послова Републике Српске, Полицијска управа Бијељина, Полицијска станица Бијељина I, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 80 1 0 Пр 016064 17 Пжп од 26.5.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.6.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба Министарства унутрашњих послова Републике Српске, Полицијска управа Бијељина, Полицијска станица Бијељина I, и потврђује рјешење Окружног суда у Бијељини број 80 1 0 Пр 016064 17 Пжп од 26.5.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 80 1 Пр 016064 17 Пжп од 26.5.2017. године, у поступку по жалби, ослобођени су од одговорности окривљени Ј.М. и М.М., због прекршаја из члана 12. Закона о јавном реду и миру, који су рјешењем Основног суда у Бијељини број 80 1 Пр 016064 16 Пр од 05.4.2017. године оглашени одговорним због истог прекршаја за који су им изречене условне осуде и утврђене новчане казне од по 400,00 КМ.

Против овог рјешења жалбу је благовремено изјавило Министарство унутрашњих послова Републике Српске, Полицијска управа Бијељина, Полицијска станица Бијељина I, због „непотпуно проведеног поступка и немогућности спровођења Закона о јавном реду и миру“, са приједлогом да се жалба уважи, укине побијано рјешење, одбије жалба окривљених и потврди првостепено рјешење.

Овај суд је побијано рјешење испитао у смислу одредбе члана 213. Закона о прекршајима Републике Српске (у даљем тексту: ЗОП РС) и одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Супротно наводима жалбе другостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице које одређују унутрашњост куће као мјесто гдје се критични догађај одиграо. Сходно томе правилан је закључак суда да се унутрашњост куће не може сматрати јавним мјестом из чега произилази да радње које се

окривљенима стављају на терет не представљају прекршаје за које је против њих покренут прекршајни поступак. Дакле, све одлучне чињенице су потпуно и правилно утврђене, а на овакво стање правилно је примијењен и материјални закон, тако да се жалбени приговори, који и сами остављају могућност да се ради о другом прекршају из Закона о заштити од насиља у породици, остају без основа.

С обзиром на изложено ваљало је на основу члана 214. став 1. тачка 2. ЗОП РС одлучити као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић